

Saaledes foranlediget skal Magistraten udtale følgende:

Retten til ved Opgørelsen af den skattepligtige Indtægt at fradrage betalte direkte Skatter har, efter at de personlige Skatter til Staten og til flere af Landets Kommuner er naaet op til en hidtil ukendt Højde, faaet større økonomisk Betydning saavel for det offentlige som navnlig for Skatteyderne, end den tidligere har haft.

Naar der nu rejses Spørgsmaal om denne Rets Bortfalden for Statsskatternes Vedkommende, i hvert Fald i Relation til den Indtægt, der danner Grundlaget for Paaligning af den personlige Kommuneskat, ser man ikke rettere, end at samtlige fradragsberettigede Skatter maa betragtes som en Enhed, og at det vanskeligt kan begrundes at forbyde Fradrag af betalte Statsskatter, men tillade Fradraget af kommunale og kirkelige Afgifter.

Spørgsmaalet bliver da, om Fradragsretten i sin Helhed skal bevares eller bortfalde.

Hvad angaar Fællesforeningens Anbringende om, at de høje Statsskatters Fradrag vil medføre en betydelig Nedgang i Skatteindtægten med deraf følgende Forhøjelse af den kommunale Ligningsprocent, turde Frygten for disse Virkninger neppe være vel begrundet. Der er nemlig ingen Tvivl om, at det almindelige Indtægtsniveau hele Landet over er steget stærkt i det forløbne Aar, og at den Fremgang i Skatteindtægten, som denne Omstændighed bevirker, saafremt Skatteligningen udføres samvittighedsfuldt i Overensstemmelse med Forudsætningerne i de gældende Skattelove, langt kommer til at overstige den Nedgang, som bliver en Følge af Fradraget af det Beløb, hvormed Skatterne for de paagældende Skatteydere er forhøjede. Hertil kommer, at Ligningsprocenterne i Landkommunerne i Almindelighed er meget lave i Forhold til de kommunale Ligningsprocenter i Hovedstaden og Købstæderne, og at de paagældende Landkommuner neppe har Grund til at beklage sig, selv om det blev nødvendigt at sætte Ligningsprocenten lidt op.

Langt større Betydning faar Spørgsmaalet om Fradragsrettens Ophævelse i det hele taget for Skatteydere i København og i de Kommuner, hvor den personlige Kommuneskat ligesom Statsskatterne lignes efter en høj progressiv Skala. Virkningerne vilde her blive saa alvorlige, at en Ændring af de gældende Bestemmelser paa dette Omraade alene af samfundsmæssige Hensyn neppe lader sig gennemføre undtagen i Forbindelse med en Ændring af de progressive Skalaer.

Til Oplysning om, hvorledes Fradragsrettens Ophævelse vilde paavirke københavnske Børgeres Skatteydelse, anføres nedenstaaende Eksempler, i hvilke Skatteindtægterne er opgivne henholdsvis med og uden Fradrag af de betalte Skattebeløb, der udgør Indkomst- og Formueskat til Staten samt kommunal Indkomstskat beregnet efter de nye Skalaer, som kommer til Anvendelse for Skatteaaret 1920—21.

	Skatteindtægt.	Formue.	Skattebeløb.	Skatteforhøjelse.	pCt.
	Kr.	Kr.	Kr.	Beløb. Kr.	
1)	6 000 6 600	" "	612 699	87	14,2
2)	20 000 23 450	100 000	3 492 4 288	796	22,8
3)	100 000 128 000	300 000	29 012 39 705	10 693	36,9
4)	500 000 694 200	500 000	194 212 283 544	89 332	46
5)	1 000 000 1 430 700	1 000 000	430 712 646 062	215 350	50